

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság**

Pfv. III. 21. 046/2013/6. szám

A Kúria a dr. Márton Veronika pártfogó ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Pesti Központi Kerületi Bíróságnál 15.P.51.734/2011. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Törvényszék 41.Pf.635.416/2012/6. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes részéről 78. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

A felperes a felülvizsgálati eljárásban pereszes lett.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati költséget, míg 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati illetéket a felperes költségmentessége folytán az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes a módosított keresetében az alperes által fogantosított ... számú végrehajtási eljárással összefüggő kártérítési igényét érvényesítette. Arra hivatkozott, hogy az alperes a végrehajtó letiltó végzése alapján a felperes nyugdíjából vonta le a megítélt követelést, és utalta át a végrehajtást kérőnek. Jogerős végzés a végrehajtást felfüggesztette az adósnak a végrehajtó intézkedése elleni kifogása tárgyában folyamatban lévő eljárás jogerős befejezéséig. A végrehajtó 2009. szeptember 22. napján kelt, az alperes által 2009. október 9. napján átvett értesítésében az alperest arról tájékoztatta, hogy a letiltás hatályát megszünteti, felhívta a letiltás szüneteltetésére, majd annak fogantosítását is felfüggesztette. Az alperes 2009. december 1-i hatállyal intézkedett a levonás felfüggesztéséről; az októberi letiltásra már a végzés kézhezvétele előtt sor került, míg a november hónapra történt letiltást kamataival együtt utóbb visszatérítette a felperesnek. A felperes állította, hogy az alperes késedelme miatt kára keletkezett a november havi letiltás összegében és a letiltás miatt kisebb összegű nyugdíjat kapott, ezért kellett kölcsönkérnie két személytől összesen 51.000 forint kölcsönt. Állítása szerint az alperes jogellenes magatartása miatt az egészségi állapota is megromlott, ezzel összefüggésben gyógyszer-többlet költsége, ügyintézési költségei is felmerültek, illetve a saját és gyermeke életfenntartása „veszélyeztetettségét” állította.

Az alperes a módosított kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy az október havi letiltás foganatosítására már sor került a végrehajtás felfüggesztését elrendelő határozat kézhezvétele előtt, míg a novemberi letiltással kapcsolatban intézkedett annak visszautalásáról. Álláspontja szerint a végrehajtás később történt felfüggesztése nincs összefüggésben a felperes által felvett kölcsönrel és a keresetben megjelölt egyéb költségekkel.

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 26.800 forint perköltséget, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Megállapította, hogy a 2009. október havi letiltás során az alperes jogellenes magatartást nem tanúsított; a határozat kézhezvétele idején a letiltásra már sor került, míg a novemberi nyugdíjból történt letiltásra az alperes ugyan már nem volt jogosult, azonban ezt az összeget utóbb kamattal együtt visszautalta a felperesnek. A felperes által hivatkozott kölcsönök felvétele miatti kárigényt azért találta alaptalannak, mert a felperes vagyonában bekövetkezett értékcsökkenés igazolhatóan nem merült fel. A kölcsönből 22.000 forintot a felperes még 2009. év elején kapott meg, az a letiltás végrehajtásával kapcsolatos 2009. novemberi késedelemmel nincs összefüggésben, ahogy a később, 2010 januárjában felvett 29.000 forintos kölcsönrel sem. A felperes arra is hivatkozott, hogy az alperes 2009. októberi és novemberi jogellenes letiltásai egyrészt egészségi állapotának romlását, és azzal összefüggésben kialakult gyógyszer többletköltségét és ügyintézés miatti költségek felmerülését eredményezték, illetve a saját és gyermeke életfenntartását veszélyeztette; e körben az okozati összefüggés hiánya miatt utasította el a felperes kárigényét.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott részét nem érintette, fellebbezett rendelkezését helybenhagyta. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság igen széleskörű bizonyítási eljárás lefolytatását követően a tényállást teljes körűen feltárta, azt helyesen állapította meg, és az abból levont jogi következtetése is helytálló. Döntésével és indokaival teljes mértékben egyetértett. A felperes fellebbezése kapcsán utalt arra, hogy a felperes keresetét az alperessel szemben a Ptk. 339. § (1) bekezdésére alapította, így a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján terhelte a kár ténye, és összege, az alperesi jogellenes magatartás és az okozati összefüggés bizonyítása. A kölcsön felvételéből eredő károsodás körében helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a kár ténye és összege tekintetében a felperesnek azt kellett bizonyítani, hogy vagyonában értékcsökkenés következett be, azonban sem ezt, sem a kölcsönfelvételeknek a novemberi jogellenes letiltással való okozati összefüggését nem tudta bizonyítani.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet és „annak megváltoztatását és a kereseti kérelem szerinti marasztalást” kért. Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet nem vette figyelembe; ha az alperes a végrehajtási eljárásokban kellő időben úgy jár el, ahogy az az adott helyzetben tőle elvárható, akkor nem okoz számára a többletlevonásokkal olyan károkat, amelyeket bizonyított. A kölcsönök felvételére azért volt szükség, mert a saját életfenntartása és a gyermeke életfenntartása is veszélybe került azáltal, hogy a másik peres eljárásban végrehajtást kérő személynek önként teljesített nagyobb összegeket, de ennek ellenére az alperes jogellenes levonásokat teljesített az akkori nyugellátásából. A jogtalanul elvont összegeket pótolni csak kölcsönből tudta, azaz a kölcsönök felvételére az alperes jogszerűtlen és okszerűtlen intézkedései miatt került sor. Arra is hivatkozott jogszabálysértően járt el az elsőfokú bíróság, amikor az eljárás felfüggesztésére irányuló kérelmét végzésével elutasította, ezzel egyben elzárta annak a lehetőségétől, hogy mind jogalapjában, mind összecszerúságában a keresetét megváltoztassa.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A Pp. 270. §-ának (2) bekezdése alapján a Kúria azt vizsgálta, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelmében megjelölt okokból jogszabálysértő-e.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítást a szükséges mértékben lefolytatta, a tényállás megállapítása a bizonyítékok helytálló és okszerű mérlegelésével a Pp. 206. §-ában foglaltaknak megfelelően történt. A felülvizsgálati eljárásban irányadó tényállásból kiindulva helytálló a jogerős ítéletnek az a következtetése, hogy az alperes kártérítési felelőssége nem áll fenn. A jogerős ítélet helyesen állapította meg, hogy a felperes által indított kártérítési perben alkalmazandó anyagi jogi felelősségi szabály, a Ptk. 339. §-ának (1) bekezdése határozza meg, hogy mely tények tekintetében kit terhel a bizonyítási kötelezettség. Ebből eredően a Pp. 164. §-ának (1) bekezdése alapján a felperest terhelte annak a bizonyítása, hogy az alperes jogellenes magatartása miatt kára keletkezett, vagyis az alperes késedelmes eljárása - a nyugdíjából történt végrehajtás felfüggesztése ellenére történt letiltás - miatt keletkezett a keresetében megjelölt kára. Helyesen állapította meg a jogerős ítélet, hogy az októberi letiltás - a végrehajtás felfüggesztését elrendelő határozat letiltást követően történt kézbesítése miatt - jogellenes magatartás hiányában, míg a novemberi letiltás, utóbb annak késedelmi kamataival történt visszautalása miatt kár hiányában nem alapozza meg az alperes kártérítő felelősségét. A jogerős ítélet azt is helyesen állapította meg, hogy a kölcsönök felvétele - azok időpontja nem esik egybe a novemberi letiltás időpontjával, miután az egyik kölcsön az év elején, míg a másik kölcsön a következő évben történt - és az alperes magatartása között nincs okozati összefüggés, míg a felperes által felhívott, a munkáltató készfizető kezességét szabályozó Vht. 79. §-ának (1) és (2) bekezdése nem alkalmazható a felperes alperessel szembeni kárigénye tekintetében. A felperes a perben nem bizonyította a novemberi, egyébként jogellenes letiltással összefüggésben keletkezett további állított kárait, így a saját és a gyermeke életfenntartásának veszélyeztetését, ahogy az egészségi állapotának romlását, és az ezzel összefüggő gyógyszer többletköltségét sem. Mindezek alapján az alperes terhére kártérítési felelősséget megalapozó jogellenes magatartás, valamint a kár és az okozati összefüggés hiányában a kártérítő felelőssége nem állapítható meg.

A jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból nem jogszabálysértő, ezért a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése szerint - tárgyaláson kívül hozott határozatával - a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperes pervesztességének megállapítása a felülvizsgálati eljárásban a Pp. 87. §-ának (2) bekezdésén alapul.

A Pp. 270. §-ának (1) bekezdése szerint alkalmazott Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a felülvizsgálati eljárásban pervesztes felperest az alperes felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére, míg a felülvizsgálati illeték viseléséről szóló rendelkezés a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (1) bekezdésére figyelemmel a 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2014. január 22.

Dr. Havasi Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Almásy Mária s.k. előadó

bíró, Dr. Udvary Katalin s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

kúriai tisztviselő

HM